

Classical Persian Literature, Institute for Humanities and Cultural Studies (IHCS)
Biannual Journal, Vol. 13, No. 1, Spring and Summer 2022, 1-22
Doi: 10.30465/CPL.2022.6920

Translation of Proverbs in Classical-Persian Literature: Enhancing Beekman and Callow's Model via *Sokhan Dictionary of Proverbs*

Mahmoud Afrouz*

Abstract

Translating proverbs is sometimes a challenging task. The present study aims at investigating the most productive strategies of translating Persian proverbs into English. Therefore, as the first step, a compilation of classical Persian proverbs were randomly selected from Anvari's (2004) *Sokhan Dictionary of Proverbs* and their literal-semantic translations were provided. The counterparts of the selected Persian proverbs in English were also extracted from monolingual dictionaries including The Concise Oxford Dictionary of Proverbs and A Dictionary of American Proverbs. In doing so, Beekman and Callow's (1974) model was employed. According to the findings, a mixed procedure was recognized to be more fruitful than the isolated use of each procedure proposed by Beekman and Callow (1974). Accordingly, replacing the source-text proverb with its equivalent target-language proverb and referring to its literal translation and meaning in a footnote can be highly productive procedures. These procedures would provide the target-language readership with cultural information and would clarify the meaning of proverbs. The present study also introduces the new procedure called 'substitution' for translating proverbs.

Keywords: Translating Proverbs, Anvari's *Sokhan Proverb Dictionary*, Classical Persian-Proverbs, Beekman and Callow's Model, Literal-Semantic Translation.

*Assistant Professor, Department of English Language and Literature, University of Isfahan, Isfahan,
Iran, m.afrouz@fgn.ui.ac.ir

Date received: 2022/02/20, Date of acceptance: 2022/05/01

 Copyright © 2018, This is an Open Access article. This work is licensed under the Creative Commons Attribution 4.0 International License. To view a copy of this license, visit <http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

بررسی ترجمه ضربالمثل‌های کهن پارسی: ارتقای مدل بیکمن و کالو از رهگذر فرهنگ امثال سخن‌انوری

محمود افروز*

چکیده

ترجمه ضربالمثل امری چالش‌برانگیز است. جستار حاضر، با تمرکز بر ضربالمثل‌های کلاسیک فارسی موجود در فرهنگ امثال سخن‌انوری (۱۳۸۴)، درپی بررسی مؤثرترین راهبردهای ترجمه ضربالمثل است. برای نیل به این هدف، نخست مثل‌هایی از پیکره یادشده به صورت تصادفی استخراج و ترجمه معنایی - تحت‌اللفظی آنها نگاشته شد. سپس، با جست‌وجو در دو فرهنگ تک‌زبانه انگلیسی فرهنگ امثال آکسفورد و امثال آمریکایی، تلاش شد برای هریک معادلهای بومی - منظورشناختی یافت شود. مدل به‌کاررفته در این نوشтар براساس راهبردهای پیش‌نهادی بیکمن و کالو (Beekman and Callow 1974) است. طبق یافته‌ها، به‌کارگیری راه‌کارهای تلفیقی از کارآمدترین راهبردهای ترجمه ضربالمثل است. در این میان، راپرد «جای‌گزینی با معادل بومی» و کاربرد ترجمه تحت‌اللفظی در پرانتر یا پاتویس از مؤثرترین راهبردها معرفی شده است، زیرا، علاوه‌بر فراهم‌آوردن اطلاعات فرهنگ‌محور برای مخاطبان، سبب درک روشن مفهوم ضربالمثل نیز می‌شود. هم‌چنین، در این پژوهش راپرد جدیدی به نام «جای‌گزین‌سازی» ارائه شده است.

کلیدواژه‌ها: ترجمه ضربالمثل، ترجمه معنایی - تحت‌اللفظی، ضربالمثل‌های کهن پارسی، فرهنگ امثال سخن‌انوری، مدل بیکمن و کالو.

* استادیار ترجمه، گروه زبان و ادبیات انگلیسی، دانشکده زبان‌های خارجی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران، m.afrouz@fgn.ui.ac.ir

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۱۲/۰۱، تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۰۳/۰۱

 Copyright © 2018, This is an Open Access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution 4.0 International, which permits others to download this work, share it with others and Adapt the material for any purpose.

۱. مقدمه

ایران، در مقام یکی از کهن‌ترین تمدن‌های بشر، گنجینه‌ای بس غنی از ضربالمثل‌های نظر را دارد. در زبان انگلیسی، برای ضربالمثل معادله‌ای چون «adage»، «proverb»، «saying»، و «maxim» ذکر شده که مورد اول رایج‌ترین نام آن است. انوری (۱۳۸۴: ۱۱) «مثل» را جمله‌ای «کوتاه» و «اغلب آهنگین» معرفی می‌کند که بیان‌گر «آموزه‌ای اخلاقی یا اجتماعی است». و میر نیز ضربالمثل را جمله‌ای مشهور می‌داند که برای نصیحت‌کردن یا گفتن سخنی به کار می‌رود که درباره درستی آن اتفاق نظر وجود دارد (Whmeier 1995: 1020). در واقع، ضربالمثل یک واحد معنایی (unit of meaning) مستقل است که معنی تحت‌اللفظی آن چندان مدنظر نیست؛ آن‌چه اهمیت دارد کاربرد خاص ضربالمثل در بافت ویژه‌ای است که نگارنده یا گوینده از آن استفاده کرده است. از این‌رو، بیکر (Baker 2018: 70) بر آن است که ضربالمثل‌ها، برخلاف برخی اصطلاحات، معنای شفاف‌تری دارند.

یکی از عرصه‌های بروز و ظهور ضربالمثل متون ادبی است. ادبیات فارسی از غنی‌ترین ادبیات جهان محسوب می‌شود و متون کهن آن غالباً مشحون از صنایع و آرایه‌های ادبی است (پرواز و افروز ۱۴۰۰). کلام شیرین و حکمت‌آموز سعدی شیرازی در ادبیات ایران و جهان جایگاه بی‌بديلی دارد. وجود ترجمه‌های متنوع از آثار وی، به‌ویژه گلستان، خود گواهی بر این مدعاست (برای آگاهی بیش‌تر، بنگرید به ترجمه‌های ریهاتسک، راس، برتن، اندرسن، آرنولد، ایستویک، گلدوبین، و...). هم‌چنین، پژوهش‌گران مثنوی مولانا را، با تکیه بر جمیع جوانب، هم‌چون «ادبی و زبانی» و «تعلیمی و عرفانی»، از «شگرف‌ترین آثار ادبی ایران و جهان» بر شمرده (رادفر و پاک‌نهاد ۱۳۹۲: ۷۸) و نیز تأکید کرده‌اند که شاهنامه فردوسی «همواره در شئون مختلف زندگی ایرانیان و دیگر مردم آگاه و نیک‌سرشت جهان حضور داشته است» (تقوی و رادفر ۱۳۸۹: ۱). یکی از عوامل ظهور و بروز ادبیات در زندگی روزمره مردم وجود پُرنگ ضربالمثل‌های حکمت‌آموز در این آثار ادبی است. البته تمرکز صرف بر یک اثر ادبی خاص، که تعداد قابل توجهی از امثال را در خود جای داده باشد و بتواند به عنوان پیکره جامع یک پژوهش قرار گیرد، امری چالش‌برانگیز است. از میان پیکره‌های قابل اعتناء، که حاوی گنجینه‌ای سرشار از ضربالمثل‌های مستخرج از ادبیات کهن و معاصر باشد، می‌توان به فرهنگ امثال و حکم اشاره کرد.

از آنجاکه «فراگیری زبان بیشتر معلول» او لاً «دانستن لغات» و ثانیاً «آگاهی از دستور زبان» است، «نوشتن فرهنگ‌های لغت» همواره «رونق» (رادفر ۱۳۹۳: ۵۷) قابل توجهی داشته است. از منظر «زبان‌شناسی فرهنگی»، «جهان‌بینی خاص هر ملت» در زبان و به‌ویژه در ضربالمثل‌های آن زبان منعکس می‌شود (ولی‌پور و ابراهیم‌شریفی ۱۳۹۸: ۲۵۶). در واقع، ارتقای آگاهی یک ملت از ذخایر ارزش‌مند فرهنگی خود مستلزم نگارش فرهنگ‌های ضربالمثل است؛ اقدامی ارزش‌نده که برخی ادبیان طی سالیان اخیر بدان همت گمارده‌اند؛ هرچند، لزوم شناسایی دیگر ملل با فرهنگ ایران‌زمین حکم می‌کند بیش از پیش تلاش‌هایی برای ترجمه فرهنگ‌های ضربالمثل فارسی نیز انجام گیرد. در این مقاله سعی شد راهکارهای ترجمه امثال کهن از فارسی به انگلیسی مطالعه شود تا از این رهگذر میزان پوشش یا کارآمدی راهبردهای ارائه شده توسط نظریه پردازان مغرب‌زمین برای ترجمه این امثال بررسی شود. بررسی و تحلیل ضابطه‌مند نمونه‌های عملی ترجمه می‌تواند به تقویت مبانی و «چهارچوب‌های نظری» این رشته کمک شایانی کند (افروز و ملاتظر ۲۰۱۶: ۷۵). یافته‌های این مطالعه نیز می‌تواند به ارتقای مدل‌های پیش‌نهادی توسط نظریه پردازان سابق بینجامد. پرسش‌های پژوهش عبارت‌اند از:

۱. با تکیه بر ویژگی صوری، ضربالمثل‌های کلاسیک فرهنگ امثال سخن را چگونه می‌توان دسته‌بندی کرد؟
۲. کارآیی راهکارهای بیکمن و کالو (Beekman and Callow 1974) برای ترجمه ضربالمثل تا چه میزان است؟
۳. آیا راهکارهای ترجمه ضربالمثل به آن‌چه بیکمن و کالو بیان کرده‌اند محدود می‌شود؟ تا چه میزان الگوی ایشان با ارائه راهبردهای جدیدتر ارتقا یافته‌است؟
۴. شیوه‌های افزایش میزان تأثیرگذاری راهکارهای ترجمه ضربالمثل کدام است؟

۲. پیشینه تحقیق

۱.۲ ضربالمثل و فرهنگ

ضربالمثل‌ها، از یکسو، جزو منابع فرهنگی غنی یک ملت محسوب می‌شوند و، از سوی دیگر، خود، «نقش مهمی در فرهنگ‌سازی» دارند (ابراهیم‌شریفی و ولی‌پور ۱۳۹۶: ۱۲۹). بسنن (Bassnett 2002: 23) زیان را «هم‌چون قلبی در جسم فرهنگ» تعبیر کرده و،

به عبارتی، حیاتِ فرهنگ را مديون زبان می‌داند. از طرفی، زبان را می‌توان رایج‌ترین عرصهٔ بروز فرهنگ دانست؛ به گونه‌ای که ضربالمثل‌ها در متون (کتبی و شفاهی) بیش‌ترین مجال تجلی را می‌یابند. از این‌رو، زبان و ترجمه را می‌توان «نقطهٔ عطفی در تعامل فرهنگ‌ها» دانست (امیرشجاعی و قریشی ۱۳۹۵: ۸).

ضربالمثل‌های موجود در زبان یک ملت غالباً ریشه در تفکرات و اندیشه‌های بزرگان آن ملت دارند و ردپای آن‌ها در «متون مذهبی»، «استان‌های عامیانه»، و «ادبیات» کاملاً مشهود است (Afrouz 2022: 54). همان‌طور که «غفلت از برنامهٔ آموزشی نهفته» در کتاب‌های آموزش زبان‌های خارجی «می‌تواند باعث گوشنهشینی شدن تفکر ملی و بومی و شود» (قهرمانی و پورصدوقی ۱۳۹۵: ۱۱۸-۱۱۹)، غفلت از ارائهٔ معادله‌های بومی و روی‌آوردن به ترجمهٔ صرفاً تحت‌اللفظی ضربالمثل‌ها می‌تواند به نوعی سیطرهٔ با تهاجم فرهنگ مبدأ بر فرهنگ مقصد تلقی شود. به عبارتی، مترجم ضربالمثل، نباید صرفاً همهٔ توجه خود را به امر برگردان تحت‌اللفظی معطوف کند، بلکه خود باید گاهی در کسوت شبه‌نویسندهٔ ظاهر شود و از معادله‌های حاضر در ذخایر فرهنگی مقصد هنرمندانه استفاده کند. دقیقاً این جاست که می‌توان بر واقعیت این سخن صحه گذاشت که ترجمهٔ یکی از «پیچیده‌ترین فنون نویسنده‌گی است» (ولی‌پور و قریشی ۱۳۹۴: ۶) که در آن مترجم به «بازتولید متن اصلی در زبان مقصد» (افروز ۱۳۹۸: ۳۲) می‌پردازد. هرچند تفاوت‌های دو فرهنگ مبدأ و مقصد مشکلاتی برای مترجمان ایجاد می‌کند، یادگیری ضربالمثل سریع‌ترین راه آشنایی با فرهنگ و درک اندیشه‌های یک ملت است (Lunde and Wintle 1943). درواقع، یکی از منابع غنی ادبیات تطبیقی، در سطح فرهنگ ملل، بررسی تطبیقی ضربالمثل‌های پُرکاربرد در زبان‌های مختلف است.

۲.۲ دسته‌بندی ضربالمثل‌ها

سیمپسون (Simpson 1992: 10) ضربالمثل‌های انگلیسی را در سه گروه طبقه‌بندی می‌کند:

۱۰.۲ مثال‌هایی که در قالب کلام انتزاعی، حقایق کلی را بیان می‌کنند، مانند

Absence makes the heart grow fonder and Nature abhors a vacuum.
(دوریٰ قلب‌ها را به یک‌دیگر مشتاق‌تر می‌کند و طبیعت از (دوریٰ و) شکاف بی‌زار است).

۲.۰.۲ مثل‌هایی که ریشه در تجارب روزمره دارند و نکته‌ای کلی را بیان می‌کنند، مانند دو مثل زیر:

You can lead a horse to water, but you can't make him drink.
(می‌توانید اسبی را به سوی آب هدایت کنید، اما نمی‌توانید او را مجبور به نوشیدن کنید).

Don't put all your eggs in one basket.
(تمام تخم مرغ‌هایتان را در یک سبد قرار ندهید).

۳.۰.۲ مثل‌هایی که شامل حوزه‌های خاصی از حکمت، سنت، و داستان‌های افسانه‌ای و عامیانه (folklore) می‌باشند، مانند ضربالمثل‌های مربوط به سلامتی همچون:

After dinner rest a while, after supper walk a mile.

(پس از عصرانه اندکی استراحت و پس از شام یک مایل پیاده‌روی کن).

در زبان فارسی می‌توان به طبقه‌بندی کلی مثل‌های «ادبی» و «عامیانه» اشاره کرد. از باب نمونه، معادل ادبی مثل عامیانه «کف دست مو ندارد!» را در مصرع دوم بیت از مولانا می‌توان یافت: «گفت مست ای محتسب بگذار و رو / از برهنه کی توان بردن گرو» (انوری ۱۳۸۴: ۳۷۹). هرچند این مورد در محاورات روزمره مردمان این عصر کاربردی ندارد، تعدادی از این دست مثل‌ها را نیز می‌توان یافت که در زبان روزمره کاربرد دارند. البته، با اطمینان کامل نمی‌توان گفت دقیقاً گروه دوم ریشه در گروه نخست دارد یا بر عکس.

۳.۲ ترجمه ضربالمثل

یکی از موانع بر سر راه ترجمه مشکل یافتن معادل‌های مناسب برای واژگان و جملات متن مبدأ است (افروز ۱۳۹۵: ۱۳۹۹). معادل‌گرینی خود تحت تأثیر نوع راهبردی است که مترجم بر می‌گزیند (Afrouz 2019; Afrouz 2020; Afrouz 2021a; Afrouz 2021b; Afrouz 2021c) که البته دست‌یابی به تعادل کامل (perfect equivalence) غالباً ناممکن است (Afrouz and Shahi 2020; Beekman and Callow 1974: 136). بیکمن و کالو (Beekman and Callow 1974: 136) سه راهبرد زیر را برای ترجمه مثل معرفی کرده‌اند:

۱. ضربالمثل با معادل بومی آن در زبان مقصد جایه‌جا شود؛
۲. معنای تحت‌اللفظی ضربالمثل مستقیماً ارائه شود؛

۳. عباراتی، به عنوان معنای ضربالمثل، در ادامه آن ذکر شود؛ به عبارت دیگر، ضربالمثل حذف و فقط معنی آن ذکر شود.

بسیاری از پژوهش‌گران ترجمه‌واژه‌ها و حتی تحتلفظی را برای برگردان ضربالمثل‌ها نامناسب می‌دانند (Mollanazar 2018).

۴.۲ پیشینهٔ مطالعات

دلاهانتی داگلاس و پیل (Delahanty Douglas and Peel 1979: 116) به توانایی کودکان کلاس اول تا هفتم ابتدایی در ترجمه استعاره و ضربالمثل پرداخته و به این نتیجه رسیده‌اند که «غالب کودکان کلاس سوم» قادرند با موفقیت استعاره‌ها را ترجمه کنند و این در حالی است که توانایی ترجمه ضربالمثل مستلزم رسیدن به درک و فهمی است که غالباً تا پیش از کلاس هفتم برای دانش‌آموزان فراهم نمی‌شود.

نیازی و نصیری (۱۳۸۸) غفلت از جنبه‌های فرهنگی در ترجمه ضربالمثل‌ها و کنایات را عامل «کاهش ارزش‌های علمی و فرهنگی» دانسته‌اند. تأکید پژوهش‌گران صرفاً بر روی زبان عربی و فارسی بوده و بر آن‌اند که زمانی جای‌گزینی ضربالمثل‌های متن مبدأ با ضربالمثل‌های بومی زبان مقصد را باید امری نادرست دانست که از «ظرافت‌های فرهنگی» غفلت شده باشد (همان: ۱۸۲).

فاطمی (۱۳۹۰: ۹۰-۹۴) در مقاله خود به بررسی «لغزش‌های فکری خرد عامه» در زمان وضع ضربالمثل‌های فارسی پرداخته و مباحثی چون «خرافه»، «مغالطه»، «تعمیم نابهجا»، و «اهمال سور» را طرح کرده است.

عرفت‌پور (۱۳۹۸: ۲) در مقاله‌ای توصیفی- تحلیلی به بررسی ظهور و بروز «برخی از حیوانات پُرکاربرد» از جمله «شتر، سگ، گرگ، و کلاغ» در ضربالمثل‌های عربی و فارسی پرداخته است.

شیهاب و دراگمه (Shehab and Daraghmeh 2015) در مقاله خود بر روی ده ضربالمثل عربی و ترجمه آن‌ها به انگلیسی مطالعه کرده و درنهایت به این نتیجه رسیده‌اند که مترجمان متون ادبیات عربی بهتر است به بافت موقعیتی ضربالمثل نیز بها دهنند و از آن غفلت نکنند، زیرا اهمال در این امر می‌تواند کیفیت اثرشان را به شدت تحت‌تأثیر قرار دهد.

بررسی ترجمه ضربالمثل‌های کهن پارسی: ... (محمود افروز) ۹

امانی و دیگران (۱۳۹۶: ۱) به بررسی ترجمه ضربالمثل‌های قرآن کریم توسط دهلوی، فولادوند، و فیض‌الاسلام پرداخته و نتیجه گرفته‌اند که، به رغم «وفاداری» ایشان به متن مبدأ، روح ضربالمثل‌ها «در ترجمه منعکس نشده است». پژوهش‌گران با اذعان به این مطلب، که نتیجه چنین ترجمه‌ای کاهش میزان تأثیرگذاری متن مقصد خواهد بود، روش معنایی- ارتباطی را راهکاری مفید در این خصوص معرفی کرده‌اند.

اسکندری و سعیدی (۱۳۹۶) به بررسی ترجمه ضربالمثل‌ها از زبان روسی به فارسی پرداخته‌اند و چنین نتیجه‌گیری می‌کنند که ترجمه تحت‌اللفظی و گرته‌برداری راهکارهای ناکارآمدی برای ترجمه ضربالمثل‌های روسی‌اند، زیرا سبب ازبین‌رفتن بار معنایی و احساسی مثل‌ها طی فرایند ترجمه می‌شوند.

مارتانجویی (Martha Njui) به تفسیر زبان‌شناسی ضربالمثل‌ها در زبان کنیانگ پرداخته است. این زبان توسط اقلیتی در جنوب غربی کامرون تکلم می‌شود. یافته‌های محقق حاکی از آن است که ضربالمثل‌های این زبان واجد ویژگی‌هایی از قبیل «استعاره» و کنایه است (2019: 421).

غالب جستارهای مورشده به این نتیجه رسیده‌اند که راهبرد تحت‌اللفظی مؤثر نیست، هرچند خلاً ارائه راه حل‌های کارآمد در آن‌ها ملموس است. هم‌چنین، بیشتر پژوهش‌های مورشده بر روی جفت‌زبان عربی-فارسی یا عربی-انگلیسی و تک‌جستارهایی نیز بر ضربالمثل‌های زبان روسی، مینانگکابو، و کنیانگ اختصاص داده شده بود. تحقیقی هم بر روی جفت‌زبان انگلیسی-فارسی انجام شده که البته موضوع آن ضربالمثل‌های انگلیسی و ترجمه‌فارسی آن‌هاست. بنابراین، لزوم انجامدادن تحقیقی بر روی ترجمه ضربالمثل‌های کلاسیک فارسی و معادل آن‌ها در انگلیسی کاملاً محسوس بوده و جستار حاضر با قصد پُرکردن خلاً حاضر انجام گرفته است. ازسوی دیگر، قدیمی‌بودن تنها مدل اختصاصی (Beekman and Callow 1974) و خلاً الگوی جدید و بهروز انگیزه مضاعفه برای پژوهش‌گر شد تا به معرفی راهکارهای بدیع‌تر در قالب ارتقای مدل فعلی بپردازد.

۳. روش تحقیق

تحقیق حاضر از نوع توصیفی پیکره‌محور و برمبانی تحلیل داده‌های کتابخانه‌ای است. در عرصه تحقیق، توجه به این امر ضروری است که ادبیات هر ملت ریشه در فرهنگ آن ملت دارد. تعامل فرهنگ‌ها و جهان‌شمولی یا شباهت برخی از مفاهیم فرهنگی منتج به ظهور

بسیاری از مثل‌های مشابه در ادبیات ملل مختلف شده است. زبان‌های فارسی و انگلیسی، که از یک خانواده زبانی‌اند، نیز از این قاعده مستثنی نیستند. البته، یافتن آثار ادبی (متون منظوم و متاور / کلاسیک و معاصر)، که اولاً به انگلیسی ترجمه شده باشد و ثانیاً حاوی تعداد قابل توجهی از ضرب‌المثل‌ها باشد، میسر نبود. در غالب آثار یافته شده، بیشتر اصطلاحات (idioms) وجود داشت و تعداد محدودی ضرب‌المثل به کار رفته بود که آن هم غالباً با راهبرد تحت‌اللفظی ترجمه شده بودند و عملاً پیکره مناسبی برای پژوهش محسوب نمی‌شدند. بنابراین، پژوهش‌گر حاضر پیکره تحقیق خود را فرهنگ ضرب‌المثل‌های فارسی برگزیده و به بررسی روش‌های امکان‌پذیر ترجمه آن‌ها مبادرت ورزیده و کوشیده است دریابد که آیا راهبردهای محتمل برای ترجمه مثل‌های فارسی صرفاً به روش‌های مطروحه در مدل بیکمن و کالو خلاصه می‌شود یا خیر؟ آیا این مدل ارتقاپذیر است یا خیر؟ درواقع، در جستار حاضر گلچینی از مثل‌های فارسی بر مبنای شیوه انتخاب تصادفی از فرهنگ امثال سخن حسن انوری (۱۳۸۴) انتخاب و معادل انگلیسی و راهبرد ترجمه آن‌ها مطالعه شده است. معادل‌های بومی منظور‌شناختی نیز از دو فرهنگ امثال آمریکایی اثر میدر و دیگران (۱۹۹۲) و فرهنگ امثال آکسفورد اثر سیمپسون (۱۹۹۲) به دقت استخراج شده‌اند. برای گردآوری و تحلیل داده‌ها و انجام دادن پژوهش، گام‌های زیر برداشته شده است:

۱. انتخاب تصادفی نمونه ضرب‌المثل‌هایی از فرهنگ امثال سخن؛
۲. دسته‌بندی نمونه ضرب‌المثل‌ها با تکیه بر ویژگی صوری؛
۳. استخراج و بررسی معادل‌های موجود از دو فرهنگ امثال آمریکایی و امثال آکسفورد؛
۴. بررسی راهبردهای مؤثر ترجمه ضرب‌المثل از فارسی به انگلیسی و امکان‌سنجی ارتقای مدل بیکمن و کالو.

۴. نتایج و بحث و بررسی

۱.۴ ویژگی ظاهری ضرب‌المثل‌های کلاسیک فارسی

غالب مثل‌های کلاسیک پیکره حاضر در چهار قالب پدیدار شده‌اند. در اینجا «ST» یا source text به معنای متن مبدأ، «TT» یا target text متن مقصد (که غالباً به صورت ترجمه معنایی یا تحت‌اللفظی است)، و «ECP» یا English correspondent proverb به معنای مثل معادل در زبان انگلیسی است.

الف) در قالب عبارت

ST	هنر بهتر از ملک و مال پدر (انوری ۱۳۸۴: ۴۹۲)
TT	Art is better than your father's property and wealth.
ECP	Art is power (Mieder et al. 1992: 492).

ب) در قالب جمله

ST	خانه به دو کدبانو نارفته بود (انوری ۱۳۸۴: ۳۷۸)
TT	One house with two housewives will be messy.
ECP	Two women in the same house never agree (Mieder et al. 1992: 668).
ST	خرستند باشید تا توان گر باشید (انوری ۱۳۸۴: ۴۰۱)
TT	Be content in order to be rich.
ECP	Contentment is better than riches or To be content with little is true happiness (Mieder et al. 1992: 114).

ج) در قالب مصع

ST	بکن کار و کرده به بزدان سپار (انوری ۱۳۸۴: ۱۷۳)
TT	Do something and trust in God.
ECP	Trust in God and do something (Mieder et al. 1992: 256).

د) در قالب بیت

ST	تیغ است زیان، کشیده هموار / زین تیغ کشیده سر نگه دار (انوری ۱۳۸۴: ۲۵۹)
TT	The tongue has always been an uncovered sword/ Protect thy head from this bare sword.
ECP	The tongue is sharper than the sword (Mieder et al. 1992: 655).

۲.۴ تحلیل مثل‌ها و ترجمه آنها

هر چند مثل را سخنی موجز تعریف کردہ‌اند که غالباً به حقیقتی مقبول توسط عام اشاره دارد، این امر سبب نمی‌شود که ظاهر ضربالمثل‌ها ساده و خالی از هرگونه آرایه ادبی باشد. همان‌طور که در بخش پیشینه تحقیق نیز اشاره شد، استعاره در ضربالمثل کاربرد بر جسته‌ای دارد. برخی استعاره‌ها «جهانی» و برخی «فرهنگ‌ویژه و زبان‌ویژه» هستند و

بررسی آن‌ها «دری به سوی شناخت فرهنگی زبان‌ها می‌گشاید» (Talebi et al. 2016: 87). در نمونه زیر، کاربرد استعاره به خوبی مشاهده شدنی است:

ST	لطف با گرگ کار بی خرد است (انوری ۱۳۸۴: ۹۴۰)
TT	Only fools show mercy to a wolf.
ECP	If you save a thief from the gallows, he will be first to cut your throat (Mieder et al. 1992: 245)

واژه «گرگ» استعاره از فرد ستم‌گر و جفایپیشه است. با این حال، در معادل بومی استعاره وجود ندارد. در مثل‌ها ممکن است «اغراق» نیز وجود داشته باشد، مانند مثال نخست در انگلیسی و مثال بعدی در فارسی:

* It is easier for a camel to go through the eye of a needle, than for a rich man to enter the kingdom of God.

ST	اگر دو برادر دهد پشت‌پشت/ تن کوه را باد ماند به مشت (انوری ۱۳۸۴: ۱۰۰)
ST	دو دل یک شوئد بشکند کوه را/ پراکندگی آرد انبوه را (انوری ۱۳۸۴: ۵۳۱)
ECP	Union is strength (Simpson 1992: 266).

اگرچه در معادل بومی انگلیسی این مثل‌ها اغراق وجود ندارد، اشاره به آن در پانویس می‌تواند باعث آگاهی خواننده ترجمه شود.

یکی از راه‌کارهای بسیار مؤثر در ترجمه ضربالمثل راه‌کار «جای‌گزین‌سازی جزئی» است که شرط استفاده از آن به وجود معادلی در زبان مقصد منوط است که از لحاظ مضمون با متن مبدأ مشابه و از لحاظ ساختاری یکسان (یا بسیار مشابه) باشند. تفاوت راه‌کار «جای‌گزین‌سازی جزئی» با «جای‌گزینی» در مثال‌های زیر قابل بررسی است:

ST	دادند دو گوش و یک زیانت زآغاز/ یعنی که دو بشنو و یکی بیش مگویی (انوری ۱۳۸۴: ۴۴۱)
TT	You have been bestowed two ears and one tongue/ Meaning: you should hear twice and speak once
ECP	Man was born with two <u>eyes</u> and only one tongue in order that he might <u>see</u> twice as much as he says (Mieder et al. 1992: 190).

با استفاده از راه‌کار «جای‌گزین‌سازی»، چنان‌چه کلمات مشخص شده (eyes و see) را به ترتیب با «ears» و «hear» جای‌گزین کنیم، هم توانسته‌ایم مضمون مثل مبدأ را حفظ کنیم هم با این کار خواننده ترجمه را به یاد مثلی در فرهنگ خود می‌اندازیم و بدین ترتیب «تأثیرگذاری» ضربالمثل را تا حد مطلوبی حفظ کرده‌ایم.

بررسی ترجمه ضربالمثل‌های کهن پارسی: ... (محمود افروز) ۱۳

در مثال زیر نیز کاربرد مؤثر راهکار «جایگزین‌سازی» تبیین شده است:

ST	چاه مکن که خود افتی (انوری ۱۳۸۴: ۲۸۹).
TT	Don't dig a pit, you (yourself) may fall into it.
ECP	If you dig a pit for someone else, you fall into it yourself (Mieder et al. 1992: 150). He, who digs a grave for another, falls himself (Mieder et al. 1992: 266).

برای ترجمه ضربالمثل بالا می‌توانیم با حفظ ساختار مثل‌های انگلیسی و اعمال جزئیاتی در برخی کلمه‌ها تأثیر ترجمه را ارتقا دهیم. بنابراین، صرفًا با جایگزینی عبارت He, who digs a grave for another, falls himself (Mieder et al. 1992: 266) با ضمیر us خواهیم داشت:

If you dig a pit for us, you fall into it yourself.

یا فقط با جایگزینی grave با dig نیز این هدف قابل دسترسی است:

He, who digs a dig for another, falls himself.

در برخی مثل‌ها آرایه تشخیص (personification) به کار رفته است، مانند

ST	حالت به مقل چو گربه بی زور است/ دستش نرسد به دنبه، گوید شور است (انوری ۱۳۸۴: ۵۰۳)
TT	You condition resembles a pathetic cat; who, unable to reach the fat, says 'it is salty'
ECP	Foxes, when they cannot reach the grapes, say they are not ripe (Mieder et al. 1992: 231).

اگر مترجم در کنار حفظ آرایه تشخیص به معادل بومی مثل نیز توجه کند و خواننده متن مقصد را از قرابت مفاهیم فرهنگی آگاه کند، ترجمه زیباتر و غنی‌تر می‌شود. ضمن آن‌که حفظ ساختار مثل انگلیسی و به‌طور هم‌زمان، ازیکسو، با جایگزین‌سازی «رویاه» با «گربه» و، از سوی دیگر، «انگور» با «دنبه» و «رسیده» با «خوش‌مزه» میزان تأثیرگذاری ترجمه ارتقا یافته است:

Cats, when they cannot reach the fat, say they are not appetizing.

وجود زیبایی‌های متنی یا «عناصر زبان‌محور» در ضربالمثل ترجمه آن را بسیار دشوارتر می‌کند، زیرا مترجم برای حفظ تأثیر ترجمه گاهی ملزم به بازتولید آن آرایه‌ها خواهد شد. در ادامه، پس از آشنایی مختصر با برخی از این عناصر زبان‌محور، تعدادی از آن‌ها بررسی خواهد شد.

هروی و هیگنر (Hervey and Higgins 1992: 76) بر آن‌اند که تکرار صدا یا صامت یکسان یا گروهی از اصوات و صامت‌های یکسان در آغاز کلمات (هم‌چون

(many mighty midgets) «همنشین آوایی» ایجاد می‌کند. چنان‌چه این تکرار در داخل (نه ابتدا) کلمات باشد (مانند master's bathtub) my crafty history master's bathtub (my) واج‌آرایی شکل می‌گیرد.

گیبس (Gibbs 2001: 168) به بروز برخی زیبایی‌های صوری در ضربالمثل‌های انگلیسی اشاره می‌کند:

وزن (meter) (مانند You can lead a horse to water, but you can't make him drink) وزن (meter) (Haste makes waste) قافیه (قافیه)

(A stitch in time saves nine) (مانند slant rhyme) قافیه اریب (A stitch in time saves nine)

(Live and let live) هم‌نشین آوایی (مانند Live and let live)

(A rolling stone gathers no moss) واج‌آرایی (مانند A rolling stone gathers no moss)

(Necessity is the mother of invention) تشخیص (مانند Necessity is the mother of invention)

(No news is good news) تناقض (مانند No news is good news)

(A penny saved is a penny earned) تقارن (مانند parallelism) (A penny saved is a penny earned)

برخی از این نوع آرایه‌ها در امثال فارسی نیز به‌چشم می‌خورد، مثلاً:

واج‌آرایی صوت از / در متن زیر:

ST کشَف را با بطانِ فصلی چنین رفت/ پسا سر کر زبان زیر زمین رفت (انوری ۱۳۸۴: ۱۷۰)

TT Once Kashaf told Batan:/ Many heads have been cut off because of tongue

ECP A fool's tongue is long enough to cut his throat (Mieder et al. 1992: 603).

در بیت زیر، واج‌آرایی صوت‌های /خ/، /غ/، و /گ/ جنبه خاصی به بیت بخشیده است؛ در واقع، غم و اندوه را نه تنها در مضمون، که در صورت متن نیز مشاهده می‌کنیم. هرچند، حفظ جنبه‌های صوری شعر در ترجمه امری به‌غایت دشوار است.

ST خرَمی بی غم نمی‌باشد در این باغ خراب/ خنده گل دارد از بی اشکریزان گلاب (انوری ۱۳۸۴: ۲۳۳)

TT There is no happiness unmixed with sadness in this ruined garden; the smile of a rose will move it to tears while in the pot of rose-water

ECP After laughter, tears (Mieder et al. 1992: 362).

ECP After joy comes sorrow (Mieder et al. 1992: 340).

همنشین‌آوایی مصوت / د/ در متن زیر:

دوستی با مردم دانا نکوست / دشمن دانا به از نادان دوست (انوری ۱۳۸۴: ۵۰۶)

TT It is good to make friends with the wise; a learned foe is better than a fool friend.

ECP A wise enemy is better than a foolish friend (Mieder et al. 1992: 180).

مضمون مصرع دوم بیت فارسی دقیقاً در ضربالمثل انگلیسی بومی وجود دارد و از لحاظ زیبایی صوری نیز همنشین‌آوایی f/ در آن (foolish friend) تاحدی آرایه موجود در متن مبدأ را جبران کرده است. در این موارد مترجمان می‌توانند به جای مصرع دوم عیناً ضربالمثل بومی را جای‌گزین کنند:

It is good to make friends with the wise; a wise enemy is better than a foolish friend.

مترجم می‌تواند مثل را نشان‌دار (ایرانیک، برجسته، یا ...) و در پانویس خواننده را از این مسئله آگاه و به ارتقای دانش بینافهنگی کمک کند.

تقارن و واج‌آرایی:

ریزه‌ریزه پشم قالی می‌شود / ذره‌ذره خانه خالی می‌شود (انوری ۱۳۸۴: ۵۵۸)

TT Little by little, wools make carpet; little by little a house gets empty.

ECP The whole ocean is made up of little drops (Mieder et al. 1992: 53).

در ایات بالا، تقارن و واج‌آرایی ار / او / خودنمایی می‌کند، ولی اثری از آرایه‌ای خاص در معادل بومی دیده نمی‌شود. با این حال، با اندکی جستجو می‌توان معادل مناسب‌تری نیز یافت. در نمونه زیر، معادل فارسی و انگلیسی هر دو ضربالمثل تقریباً با همان آرایه‌ها ارائه شده است.

ST حبّه‌حبّه خوش‌ها آرد سترگ / خوش‌خوش‌هه خرسنی گردد بزرگ (انوری ۱۳۸۴: ۴۲۴)

TT Grains together produce great bunches; bunches together become a great amount.

ECP Many a little make a mickle (Simpson 1992: 164).

در ایات بالا، تقارن و واج‌آرایی اخ / اگ / او / شن / به‌چشم می‌خورد. هم‌چنین، در معادل بومی همنشین‌آوایی / m / واج‌آرایی / l / کاملاً برجسته است.

جناس و واج‌آرایی:

ST	عدو را بهجای خسک زر بریز / که احسان کند دندان تیز (انوری ۱۳۸۴: ۷۶۷)
TT	Throw golden coins at the foot of your foe; as gentleness and generosity eliminates animosity
	Always forgive your enemies (Mieder et al. 1992: 229).
ECPs	Forgiveness is better than revenge (Mieder et al. 1992: 229). Kill your enemy with kindness (Mieder et al. 1992: 180). Kindness is the noblest weapon to conquer with (Mieder et al. 1992: 384).

در ضربالمثل بالا، جناس واژه «کند» و واج‌آرایی /ک/ بسیار خودنمایی می‌کند. هیچ‌یک از ضربالمثل‌های بومی به‌تهابی قابلیت جای‌گزینی یا حتی جای‌گزین‌سازی را ندارند؛ در چنین مواردی با ذکر ترجمة معنایی در متن اصلی و بیان ضربالمثل‌های بومی در پانویس می‌توان تأثیرگذاری حداکثری را ایجاد کرد. در ترجمة معنایی مورد بالا، واج‌آرایی /s/، /g/ و /f/ در کنار آهنگ ایجادشده توسط «generosity» و «animosity» تاحدی توانسته است زیبایی ضربالمثل فارسی را جبران کند.

وزن:

ST	نه هر چیز رخشیده‌ای زر بود (انوری ۱۳۸۴: ۱۰۹۸)
TT	Every shining thing is not gold.
ECP	All that glitters is not gold (Mieder et al. 1992: 14).

نه تنها مضامون و معنی دقیق، که حتی وزن ضربالمثل فارسی تا حد زیادی در معادل بومی انگلیسی آن وجود دارد. همین مثال برای ذکر اهمیت اشراف مترجم بر ضربالمثل‌های مقصد کافی است. هم‌چنین، در ترجمه از انگلیسی به فارسی، چنان‌چه مترجم بر مثل‌های فرهنگ خود اشراف داشته باشد، می‌تواند بهجای ترجمة ساده معادل بومی و آهنگی را جای‌گزین و از معادل‌های کلیشه‌ای، که غالباً برای آن ذکر شده (= هر گردی گردو نیست!)، اجتناب کند.

۳.۴ مثل‌های متناقض

برخی مثل‌ها در انگلیسی و فارسی از لحاظ مفهومی که به مخاطب انتقال می‌دهند متناقض به نظر می‌رسند، مانند

ST	سفیه را به سفاحت جواب بازمده / ز بی وفا به وفا انتقام باید کرد (انوری ۱۳۸۴: ۴۲۵)
TT	Don't provide a fool with a foolish answer; one should revenge a disloyal person via showing loyalty.
Contradictory ECP	Fight fire with fire (Mieder et al. 1992: 209).
ST	جهانپیشگان را بدہ سر به باد / ستم بر ستم پیشه عدل است و داد (انوری ۱۳۸۴: ۶۳۹)
TT	Kill the mischievous worldly-wise ones; being cruel to a cruel is a divine justice.
Contradictory ECP	Forgiveness is better than revenge (Mieder et al. 1992: 229).

مثل‌های متناقض نه تنها بین دو فرهنگ متغیر، که حتی در داخل یک فرهنگ نیز یافت می‌شوند و انتظار می‌رود مترجمان بر چنین مواردی نیز اشراف داشته باشند. البته، آشنایی با مثل‌های متناقض دو زبان مبدأ و مقصد برای مترجمان بسیار ضروری‌تر است، زیرا گاهی ضربالمثل‌ها به طور کنایی (ironical) به کار می‌روند و معنی متناقض آن مدنظر نویسنده است.

۵. نتیجه‌گیری

فرهنگ امثال سخن انوری (۱۳۸۴) در زمرة غنی‌ترین فرهنگ‌های معاصر فارسی در خصوص ضربالمثل است. این اثر ارزش‌مند پیکرۀ پژوهش حاضر را تشکیل داده است. ضربالمثل‌های یک ملت در فرهنگ، تاریخ، آداب، سنن، مذهب، و عقاید آن قوم ریشه عمیق دارد و از این‌رو می‌توان آن را عصارة فرهنگ یک ملت دانست. از این‌رو، کتاب‌ها و فرهنگ‌هایی که به مقوله ضربالمثل پرداخته‌اند نقش بسیاری در حفظ جملات حکمت‌آمیز ادبی دارند. بنابراین، بررسی شیوه‌های ترجمه ضربالمثل و، به‌تبع آن، آشناسازی دیگر ملل با گنجینه مثل‌های کهن پارسی اهمیت بهسزایی دارد.

در بیش‌تر مطالعات پیشین درباره ترجمه ضربالمثل، پژوهش‌گران به این نتیجه رسیده‌اند که راهبرد تحت‌اللفظی غالباً نمی‌تواند روش کارآمدی باشد؛ هرچند، در این خصوص، نتایج جستار حاضر بر یافته‌های ایشان صحه می‌گذارد، خلاً ارائه راه حل‌های کارآمد در اغلب جستارهای مرورشده کاملاً ملموس است. در این پژوهش، نگارنده برخی راهکارهای تلفیقی و نیز یک راهبرد بدیع پیشنهاد کرد که در این بخش جمع‌بندی آن ارائه شده است.

در زبان‌های مختلف، مجموعه ضربالمثل‌هایی وجود دارد که مفاهیمی یکسان (یا حداقل مشابه) با ضربالمثل‌های موجود در زبان‌های دیگر دارند. در مواجهه با چنین

مثل‌هایی، مترجم بهتر است به طریقی، مثلاً استفاده از پانویس، خواننده خود را از وجود چنین تشابه فرهنگی آگاه کند. البته، شایسته است در بخشی، مانند پانویس، ترجمه تحت‌اللفظی ضرب‌المثل نیز آورده شود تا خواننده ترجمه بهتر متوجه ابعاد فرهنگی مضامین شود. البته، فواید دیگری نیز بر وجود پانویس مترتب است.

زمانی که مترجم نتواند دقیقاً همان آرایه ادبی ضرب‌المثل را حفظ کند، می‌تواند از ضرب‌المثلی با همان مفهوم و البته حاوی آرایه دیگری استفاده و با این کار صورت زیبای ضرب‌المثل را نیز حفظ کند. این راهکار را «جبران» می‌نامیم. زمانی که حتی جبران نیز ناممکن باشد، پای یکی دیگر از فواید پانویس بهمیان می‌آید. درواقع، اشاره به آرایه‌های ادبی ضرب‌المثل مبدأ، هم‌چون استعاره، تلمیح، و جناس در پانویس به سهولت امکان‌پذیر است. از دیگر راهکارهای مؤثر در ترجمه ضرب‌المثل، راهکار «جای‌گزین‌سازی» و «جای‌گزین‌سازی» است که البته شرایط محدودی در استفاده از آن‌ها وجود دارد؛ ازجمله آن شرایط می‌توان به وجود معادلی در زبان مقصد اشاره کرد که از لحاظ مضمون و ساختار با ضرب‌المثل مبدأ مشابه باشند.

آن‌چه مترجم باید همواره مدنظر قرار دهد بافت موقعیت و متنی است که ضرب‌المثل در آن رخ داده است. با لحاظ معیار مقصود یا نیت، به‌طور کلی می‌توان ضرب‌المثل‌ها را در دو دسته کنایی و غیرکنایی جای داد. درمجموع، ترجمه ضرب‌المثل‌های غیرکنایی به کمک یکی از سه راهبرد تالیفی کارآمدتر از انتخاب صرفاً یکی از راهبردهای بیکمن و کالو است: الف) جای‌گزینی ضرب‌المثل با معادل بومی آن در متن اصلی به علاوه ارائه ترجمه‌ای تحت‌اللفظی و/ یا معنی در پانویس؛ ب) ارائه ترجمه تحت‌اللفظی ضرب‌المثل در بدنه اصلی متن به علاوه ارائه معنی در پانویس؛ ج) ارائه معنی ضرب‌المثل در بدنه متن به علاوه ارائه ترجمه‌ای تحت‌اللفظی در پانویس.

راهبرد «الف» به مخاطبان فرهیخته و فرهنگ‌پژوه، که به مطالعه عمیق عناصر فرهنگی اعتقاد دارند، کمک می‌کند با ضرب‌المثل‌های فرهنگ مبدأ نیز آشنایی شوند و از این ره‌گذر تطبیقی انتزاعی میان آن دو برقرار کنند. ازسوی دیگر، این راهبرد برای مخاطبان عام، که به آشنایی با فرهنگ مبدأ تمایلی ندارند، نیز بسیار کارآمد است، زیرا وجود معادل بومی در بدنه اصلی متن حداقل روانی در خوانش ترجمه را فراهم می‌کند. با این حال، چنان‌چه معادل بومی جای‌گزین برای ضرب‌المثل یافت نشد، می‌توان با توصل به راهکار «ب» رضایت نسبی مخاطبان فرهنگ‌پژوه و با انتخاب راهکار «ج» رضایت مخاطبان عام را فراهم کرد.

در شرایطی که در متن مبدأ ضربالمثل به طور کنایی به کار رود و معنی متناقض آن مدنظر نویسنده باشد، مترجمانی که ترجیح می‌دهند ضربالمثل مبدأ را با ضربالمثلی در زبان مقصد ترجمه کنند می‌توانند راهکارهای زیر را به کار ببرند:

الف) حفظ کنایه: با این راهکار، مترجم ضربالمثل مبدأ را با ضربالمثل معادل (خارج از بافت) جایگزین می‌کند و درک کنایه را به عهده خواننده مقصد می‌گذارد؛

ب) حفظ کنایه همراه پانویس: با این راهکار، مترجم در کنار راهکار «الف» در پانویس مقصود کنایی نویسنده را تشریح می‌کند؛

ج) شفافسازی: با این راهکار، مترجم مستقیماً ضربالمثلی متناقض در زبان مقصد را جایگزین ضربالمثل مبدأ می‌کند؛

د) شفافسازی همراه پانویس: با این راهکار، مترجم در کنار راهکار «ج» در پانویس برای خوانندگان ترجمه درباره کاربرد ضربالمثل متناقض توسط نویسنده توضیح می‌دهد.

باتوجه به معرفی راهکار جدید «جایگزین‌سازی»، پژوهش‌گران علاقه‌مند در تحقیقات آتی خود می‌توانند به ارزیابی کارآمدی این راهکار در ترجمه ضربالمثل‌های غیرکلاسیک یا امثالی تمرکز کنند که در متون ادبی معاصر، متون اسلامی، متون دیداری—شنیداری، یا حتی ترجمه شفاهی به کار رفته‌اند.

کتاب‌نامه

ابراهیم‌شریفی، شیلر و علی‌رضا ولی‌پور (۱۳۹۶)، «بررسی جنبه‌های فرهنگی—قومی پایدارهای مقایسه‌ای (تشییهات مثل‌گونه) توصیف‌کننده ظاهر در زبان‌های روسی و فارسی»، جستارهای زبانی، دوره ۸، ش. ۲.

اسکندری، مهنوش و علی سعیدی (۱۳۹۶)، «تأملی در ترجمه ضربالمثل‌ها از زبان روسی به فارسی»، دومین کنفرانس بین‌المللی ادبیات و زبان‌شناسی.

افروز، محمود (۱۳۹۵)، «بررسی تطبیقی—تحلیلی نقش مترجمان بومی و غیربومی در حفظ هویت ملی»، مطالعات زبان و ترجمه، دوره ۴۹، ش. ۱.

افروز، محمود (۱۳۹۹)، «ارتقاء الگوی کارمن والرو گارسین (۱۹۹۴) از رهگذر بررسی ترجمه‌های انگلیسی شاهکار سورئالیستی هدایت»، ادبیات پارسی معاصر، س. ۱۰، ش. ۲.

امانی، رضا، زهرا رضایی، و زهرا خوشناموند (۱۳۹۶)، «روش‌شناسی و ارزیابی ترجمه‌های قرآن کریم در برگردان ضربالمثل‌های اخلاقی قرآن، همراه با ترجمه‌های پیشنهادی

(بررسی موردی ترجمه‌های دهلوی، فولادوند، و فیض‌الاسلام)، «مطالعات قرآنی و فرهنگ اسلامی، س ۱، ش ۴.

امیرشجاعی، آناهیتا و محمدحسین قریشی (۱۳۹۵)، «بررسی نشانه‌ای - فرهنگی و تغییر ایدئولوژی در ترجمه (براساس تحلیل گفتمان انتقادی) مطالعه موردی: پیرمرد و دریا، اثر ارنست همینگوی»، زبان‌پژوهی، س ۸ ش ۱۹.

انوری، حسن (۱۳۸۴)، فرهنگ امثال سخن، تهران: سخن.

تقوی، علی و ابوالقاسم رادفر (۱۳۸۹)، «تأثیر و حضور شاهنامه در برخی از هنرهای ایرانی»، کهن‌نامه ادب پارسی، س ۱، ش ۲.

رادفر، ابوالقاسم (۱۳۹۳)، «فرهنگ‌نویسی فارسی در هند جنوبی (دکن)»، کهن‌نامه ادب پارسی، س ۴، ش ۴.

رادفر، ابوالقاسم و محمد پاکنهاد (۱۳۹۲)، «وحدت ساختاری - واژگانی جمله‌های همسانی (پیوسته)، یکی از الگوهای نحوی موسیقی‌آفرین در متنبی»، کهن‌نامه ادب پارسی، س ۴، ش ۲. طالبی دستنایی، مهناز، فریده حق‌بین، و آزیتا افراشی (۱۳۹۵)، «بررسی استعاره خشم در زبان نایبیان مطلق مادرزاد در مقایسه با همتای بینایشان»، زبان‌پژوهی، س ۸ ش ۲۰.

عرفت‌پور، زینه (۱۳۹۸)، «کارکرد برخی حیوانات در ضربالمثل‌های عربی و فارسی»، کهن‌نامه ادب پارسی، س ۱۰، ش ۱.

قهمانی، سوسن و ساره پورصدوقی (۱۳۹۵)، «جنگ تحملی پنهان: دزفول این بار در محاصره کلمات غریب»، زبان‌پژوهی، س ۸ ش ۲۱.

نیازی، شهریار و حافظ نصیری (۱۳۸۸)، «ارزش فرهنگی ترجمة ضربالمثل‌ها و کنایات (عربی - فارسی)»، زبان‌پژوهی، س ۱، ش ۱.

ولی‌پور، علی‌رضا و شکوه قریشی (۱۳۹۴)، «مقایسه و تطبیق ساختارهای گرامری در ترجمه‌های روسی قرآن بر مبنای آیه‌هایی از سوره‌های قرآن کریم»، پژوهش‌های زبان‌شناسنامه در زبان‌های خارجی، دوره ۵ ش ۱.

ولی‌پور، علی‌رضا و شیلر ابراهیم‌شریفی (۱۳۹۸)، «بررسی تداخل زبانی - فرهنگی در کاربرد پایدارهای مقایسه‌ای»، پژوهش‌های زبان‌شناسنامه در زبان‌های خارجی، دوره ۹، ش ۱.

Afrouz, M. (2017), "A Comparative-Interpretative Study of the Role of Native and Non-Native Translators in Preserving National Identity", *Journal of Language and Translation Studies*, vol. 49, no. 1 [in Persian].

Afrouz, M. (2019), "How Different Muslim Translators Render the Holy Qur'an into English? The Case Study of Sunni, Shia and 'Neither Sunni Nor Shia' Translators", *Skase Journal of Translation and Interpretation*, vol. 12, no. 1.

- Afrouz, M. (2020), "Assessing Equivalents Selected by Translators' of 'The Blind Owl' Based on Componential Analysis and Semantic Load of the Words Proposing a New Analytical Model Based on Data Analysis", *Journal of Language Research*, vol. 12, no. 37.
- Afrouz, M. (2021), "Boosting Carmen Valero Garcés (1994) Model through Exploring Contemporary English Translations of Hedayat's Surrealistic Masterpiece", *Contemporary Persian Literature*, vol. 10, no. 2. doi: 10.30465/copl.2021.6146 [in Persian].
- Afrouz, M. (2021a), "Self-Edition Hypothesis: The Case of Multiple Self-Edited Versions of Modern Literary Texts", *Forum*, vol. 19, no. 1.
- Afrouz, M. (2021b), "How Three Different Translators of The Holy Qur'an Render Anthroponyms from Arabic into English: Expanding Vermes's (2003) Model of Translation Strategies", *Names: A Journal of Onomastics*, vol. 69, no. 4.
- Afrouz, M. (2021c), "Investigating Literary Translator's Style in Span of Time: The Case of Sa'di's Gulistan Translated into English", *Lebende Sprachen*, vol. 66, no. 2.
- Afrouz, M. (2022), "Translating Proverbs in The Gulistan of Sa'di: Developing a New Taxonomy Based on Baker's (2011) Model", *Hikma*, vol. 21, no. 1.
- Afrouz, M. and H. Mollanazar (2016), "Rendering the Islamic Concepts of the Holy Qur'an: Towards a More Comprehensive Model", *Translation Studies Quarterly*, vol. 13, no. 52.
- Afrouz, M. and M. Shahi (2020), "Translation After Wittgenstein", *Perspectives*, vol. 28, no. 1.
- Amani, R., Z. Rezaee, and Z. Khoshnamvand (2017), "Methodology and Evaluation of Holy Quran Translations in Translation of Ethical Quran Proverbs Along With Suggested Translations", *Islamic Studies and Culture*, vol. 1, no. 4 [in Persian].
- Amirshojaee, A. and M. Ghorishi (2016), "The Semiotic-Cultural Analysis and the Ideological Changes in Translation", *Journal of Language Research*, vol. 8, no. 19 [in Persian].
- Anvari, Hasan (2005), *Sokhan Dictionary of Proverbs*, Tehran: Sokhan [in Persian].
- Baker, M. (2018), *In Other Words*, London: Routledge.
- Bassnett, S. (2002), *Translation Studies*, London: Routledge.
- Beekman, J. and J. Callow (1974), *Translating the Word of God*, New York: The Zondervan Cororation for Summer Institute of Linguistics.
- Crystal, D. (1992), *An Encyclopedic Dictionary of Language and Languages*, Oxford: Blackwell Publications.
- Delahanty D. J. and B. Peel (1979), "The Development of Metaphor and Proverb Translation in Children Grades 1 Through 7", *The Journal of Educational Research*, vol. 73, no. 2.
- Ebrahimsharifi, S. and A. Valipour (2017), "The Survey of Cultural-Ethnic Aspects of Stable Comparisons (Proverb with Such Like) Describing the Appearance in Russian and Persian Language", *LRR*, vol. 8, no. 2 [in Persian].
- Ebrahimsharifi, S. and A. Valipour (2019), "An Investigation into the Linguistic-Cultural Interference in the Application of Stable Comparisons", *Foreign Language Research Journal*, vol. 9, no. 1 [in Persian].

- Erfatpour, Z. (2019), "Animals in Arabic and Persian proverbs", *Classical Persian Literature*, vol. 10, no. 1 [in Persian].
- Ghahremani, S. and S. Poursaduqi (2017), "Hidden War: Dezful in Siege of Words", *Journal of Language Research*, vol. 8, no. 21 [in Persian].
- Gibbs, R. W. (2001), "Proverbial Themes we Live by", *Poetics*, vol. 29, no. 3.
- Hervey, S. and I. Higgins (1992), *Thinking Translation*, London and New York: Routledge.
- Lunde, P. and J. Wintle (1943), *A Dictionary of Arabic and Islamic Proverbs*, London: Routledge and Kegan Paul.
- Martha Njui, M. (2019), "Linguistic Interpretation of Proverbs in the Kenyang Language, *Journal of Language Teaching and Research*", vol. 10, no. 3.
- Mieder, W., A. K. Stewart, and K. B. Harder (1992), *A Dictionary of American Proverbs*, New York and Oxford: Oxford University Press.
- Mollanazar, H. (2018), *Principles and Methodology of Translation*, Tehran: Samt.
- Niazi, S. and H. Nasiri (2009), "Cultural Value of Translating Proverbs & Ironies (Arabic-Persian)", *Journal of Language Research*, vol. 1, no. 1 [in Persian].
- Parvaz, Z. and M. Afrouz (2021), "Methods of Translating Metonymies in The Masnavi: Boosting Larson's (1984) Model", *Translation Studies*, vol. 19, no. 75.
- Radfar, A. (2014), "Lexicography in South India (Deccan)", *Classical Persian Literature*, vol. 4, no. 4 [in Persian].
- Radfar, A. and M. Paknahad (2013), "Structural-Lexical Unity in Parallel Sentences: A Rhythm-Creating Syntactic Pattern in Mathnawi", *Classical Persian Literature*, vol. 4, no. 2 [in Persian].
- Shehab, E. and A. Daragmeh (2015), "A Context-Based Approach to Proverb Translation: The Case of Arabic into English Translation", *Translation Review*, vol. 90, no. 1.
- Simpson, J. (1992), *The Concise Oxford Dictionary of Proverbs*, Oxford and New York: Oxford University Press.
- Taghavi, A. and A. Radfar (2010), "The Effect and the Presence of Shahnameh in some of the Iranian Arts", *Classical Persian Literature*, vol. 1, no. 2 [in Persian].
- Talebi, M., F. Haghbin, and A. Afrashi (2016), "Anger Metaphor in Language of the Blind from Birth: A Comparative Study with Sighted Counterparts", *Journal of Language Research*, vol. 8, no. 20 [in Persian].
- Valipour, A. and S. Ghoreyshi (2015), "Comparison of the Grammatical Structures of the Russian Translation of the Quran Based on the Verse of Surah of the Quran", *Foreign Language Research Journal*, vol. 5, no. 1 [in Persian].
- Whmeier, S. (1995), *Oxford Advanced Learner's Dictionary of Current English*, Oxford: Oxford University Press.